

[Rahbæk Møller]

En anden henvendelse går ud på, at der også bør være skiltning, når det drejer sig om tjenesteydelser. Det er ikke medtaget i loven, hvilket vi synes det burde være. Som et eksempel herpå kan nævnes forsikringsydelse, der jo sædvanligvis ikke formidles via et butiksklokale. Her gives der ofte store rabatter til visse grupper. For at nævne et eksempel får medlemmer af DJØF 25 pct. rabat hos Codan. Dette burde naturligvis også oplyses over for de øvrige kunder. F.eks. kunne det stå i forsikringsbetingelserne, som alle kunder får tilsendt.

Med denne ene kritiske bemærkning tilslutter vi os lovforslaget.

Kim Behnke (FP):

Ja, det er jo lidt underligt at skulle behandle disse to forslag, særlig når de fremsættes af den nuværende industri- og samordningsminister. Jeg husker mange taler netop fra denne talerstol fra samme person, der brokkede sig over, at det var blevet så kedeligt at være dansker, og at det skulle være sjovt at være dansker igen.

Nu bliver det i hvert fald kedeligt, for nu er alting jo stort set forbudt.

Men lad os starte med det lille forslag, lovforslag nr. L 212.

Jeg kan forstå, at argumentet er, at det skal være naturligt at øge forbrugerbeskyttelsen. I det hele taget har der været talt meget fra socialisterne om dette behov for at passe på forbrugerne. Jamen hvorfor det? Man fremstiller det, som om forbrugerne er dumme mennesker, der vader rundt i blinde, famler rundt på hylderne i butikkerne, ikke kan finde ud af at læse et prisskilt osv. Det er en fuldstændig urimelig nedgøring af den danske befolkning, der lægges op til her. At påstå, at det skulle være et naturligt behov, hører ingen steder hjemme.

Så bliver det i lovforslaget fastslået, at nu skal der ikke bare stå på butikkens rude, at der ydes rabatter, der skal også stå til hvem. Det kan blive kønt med sådan et butiksvindue plastreret til med alverdens firmalogoer osv. Derudover skal det også være sådan, at man kan gå ind i butikken og forlange at få en liste over, hvilke varer der er rabatteret. Jeg kan forestille mig den situation, at hvis man henvender sig i f.eks. Bilka, skal de lave en udskrift af samtlige varenumre. For det er nemlig sådan, at ansatte i f.eks. Salling, Føtex, Netto, Sko og Tøj, A til

Z, og hvad de hedder, de andre, som er selvstændige firmaer, men som er en del af Dansk Supermarked-koncernen, har rabatter på samtlige varenumre, og det vil sige, at så kan man få en edb-udskrift af de 30.000 varenumre i Bilka. Det er jo fuldstændig absurd, og det er ikke gennemtænkt. Det er lavet af nogle skrivebordsfolk, som mere eller mindre er dopede af de absurditeter, der kommer fra bedrevide forbrugerfolk, som ikke ønsker frihed til folk, men ønsker er reguleret samfund.

Vi kan ikke støtte lovforslag nr. L 212.

Så er der lovforslag nr. L 211. Nu hedder det sig lige pludselig i den skriftlige fremsættelse, at »der har været et stærkt ønske om . . .«. Hvem har fremsat det stærke ønske? Det er noget af en påstand; det dokumenteres ingen steder, men det står i luften, som om det sådan nærmest er et guddommeligt krav. Selvfølgelig er det ikke det; det hører ingen steder hjemme.

Der refereres til lovforslag nr. L 50 fra sidste folketingssamling, og vi ærgrer os over, at det forslag led den skæbne, det gjorde, men det skyldtes jo bl.a., at vi fik en anden regering, og vi arbejder i øjeblikket for, at vi kan få genfremsat lovforslag nr. L 50, som på mange områder er meget bedre end dette her og er det forslag, der burde vedtages.

Men over til nogle af bestemmelserne. Det var næsten – ja – hovedrystende for os, der oplevede, hvordan forløbet var omkring flyrejser, at se, hvordan man bare parallelt har skudt bestemmelsen om flyrejser ind i den nye markedsføringslov. Dengang skete der det, at Fremskridtspartiet fremsatte et forslag om at ophæve markedsføringsloven. Det var der ingen der kunne støtte.

Men så stillede hr. Carlzon, daværende direktør for SAS, i Folketingets Erhvervsudvalg, slog i bordet og sagde, at hvis ikke Danmark øjeblikkelig ophævede forbudet mod at give rabatter ved flyrejser, flyttede man SAS ud af Danmark. Alle socialisterne blev fuldstændig blege i hovedet ved udsigten til, at SAS stak af, og så kunne man lave en bestemmelse om, at for alle andre virksomheder er det forbudt, men bare ikke lige for SAS, og det er det, der nu står nederst i § 6, stk. 3. Hvis andre virksomheder kommer og truer med, at de flytter ud af Danmark, får de så også lov til at få deres særlige bestemmelse i markedsføringsloven? Jeg håber ikke, at svaret er ja, for det viser så, hvor hyklerisk holdningen er til disse her ting.